

**UCHWAŁA
RADY MIEJSKIEJ CIESZYNA**

z dnia 24 czerwca 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia 6 maja 2026 r. na Przewodniczącego Rady
Miejskiej Cieszyna**

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.), art. 229 pkt 1 i art. 231 oraz art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r., poz. 1691)

**Rada Miejska Cieszyna
uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznać Radę Miejską Cieszyna za niewłaściwą do rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia 6 maja 2026 r. na Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyna i przekazać ją do rozpatrzenia Wojewodzie Śląskiemu zgodnie z właściwością.

§ 2. Faktyczne i prawne uzasadnienie rozstrzygnięcia zawartego w § 1 zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Przewodniczącemu Rady Miejskiej Cieszyna, zobowiązując go do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 6 maja 2026 r. wpłynęła skarga na Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyzna w związku z wprowadzeniem ograniczenia czasu wypowiedzi przez Mieszkańców Cieszyzna do 5 minut w trakcie Sesji Rady Miasta Cieszyzna. W skardze wskazano, że w poprzedniej kadencji Rady Miasta Cieszyzna każda osoba, mieszkaniec Cieszyzna zabierający głos miał swobodę wypowiedzi. Nie było ograniczeń czasowych. Zgodnie ze Statutem Miasta. Obecnie Przewodniczący wprowadził ograniczenia czasowe wypowiedzi. Wypowiedź nie może przekraczać 5 minut. Wypowiedzi są przerywane z automatu w pół słowa. Burzy to przebieg dyskusji, wypowiedzi. Pozbawia ją czasami sensu. Takie działania są łamaniem praw obywatelskich oraz prawa do swobody wypowiedzi. Ponadto łamie zapisy Statutu Miasta. Przewodniczący wykorzystuje swoją pozycję do stanowienia prawa niezgodnego z obowiązującym prawem.

W sprawie przedmiotowej skargi stanowisko pisemne zajęła Burmistrz Miasta Cieszyzna w piśmie z dnia 2 czerwca 2026 r., w którym wskazała, iż *orzecznictwo wskazuje, że działanie przewodniczącego rady traktuje się jako działalność organu kolegialnego (rady). Zgodnie z Kodeksem postępowania administracyjnego jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności rady gminy (...) wojewoda (...). Wobec powyższego zasadne jest przekazanie przez Radę Miejską Cieszyzna skargi na Przewodniczącego Rady Województwa Śląskiemu.*

Według art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym *rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.* Z kolei art. 229 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego wymienia, że *jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności:*

- 1) *rady gminy, rady powiatu i sejmiku województwa - wojewoda, a w zakresie spraw finansowych - regionalna izba obrachunkowa;*

Przepis przewiduje organ właściwy do rozpatrzenia skargi m. in. na radę gminy, a dalsze punkty tego artykułu wskazują organy właściwe do rozpatrywania skarg na określone w nich organy kolegialne, lub na organy jednoosobowe -konkretnie nazwane w tych regulacjach. Przewodniczący rady miejskiej nie jest odrębnym organem wymienionym w tym przepisie, nie należy do żadnej z kategorii z tego przepisu. Kompetencje do rozpoznania przez radę gminy skargi na jej przewodniczącego nie wynikają zatem bezpośrednio z Kodeksu postępowania administracyjnego, ale także z ustawy o samorządzie gminnym.

Praktyka organów nadzoru, ale i wykładnia celowościowa przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, przemawiają za tym, że organem właściwym do rozpatrzenia skarg na przewodniczącego rady gminy jest ten sam organ, który posiada kompetencję do rozpatrywania skarg na działalność samej rady gminy, a więc wojewoda. Trudno bowiem wywodzić kompetencję rady gminy do rozpatrywania skargi na jej przewodniczącego np. z przepisów ustrojowych zawartych w ustawie o samorządzie gminnym. Postępowanie skargowe jest unormowane w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego i na ich gruncie w pierwszej kolejności należy dokonywać wykładni w zakresie organów właściwych do rozpatrzenia skargi. Co więcej, przepis art. 229 pkt 1 wyraźnie określa, iż jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organami właściwymi do rozpatrzenia skargi są organy wskazane w tym przepisie.

Podsumowując, żaden przepis szczególny nie określa organu właściwego do rozpatrzenia skargi na przewodniczącego rady miejskiej, w szczególności przepisów takich nie zawiera ustawa o samorządzie gminnym. Dlatego przepisami prawa, z których należy wywodzić taką kompetencję są wyłącznie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z powyższym zasadnym jest uznanie skargi na przewodniczącego rady za skargę na całą radę i przekazanie jej Wojewodzie Śląskiemu celem rozpoznania zgodnie z właściwością.

Skarga była rozpatrywana na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyna w dniu 17 sierpnia 2026 r. Komisja stwierdziła, że Rada Miejska Cieszyna nie ma podstaw do rozpoznania skargi na Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyna, i uznać trzeba, że skarga na przewodniczącego organu stanowiącego gminy jest w rzeczywistości skargą na całą radę, a organem właściwym do jej rozpoznania jest wojewoda.

Wobec powyższych okoliczności Rada Miejska Cieszyna uznała się za organ niewłaściwy do rozpoznania skargi na Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyna, i stwierdziła, że organem właściwym do jej rozpoznania jest Wojewoda Śląski.

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.